

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Exercitiorvm Spiritvalivm

Capilla, Andrés de

Coloniae, 1607

Quando laboramus. Exerc. 32

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53232)

EXERCIT. SPIRIT.

7^e

cruce passus est coniungendo, supplicabimus ei, vt eam in expiationem fellis & aceti, peccatorum nostrorum quo ipsum potauimus, suscipit.

Quando laboramus.

Exercitium. 32.

Sap. 9. Da mihi Domine sedum tuarum asiricem sapientiam, & mitte illam de caelis sanctis tuis, vt mecum sit & mecum laboret, vt sciam quid acceptum sit coram te omnitempore.

2. Tim. 2. Labora sicut bonus miles Christi Iesu.

Iob. 5. Homo nascitur ad laborem.

Sap. 3. Bonorum laborum gloriosus est fructus.

Consideratio.

CONsiderabimus, sententiam in pro-
toparētes nostros à Deo, post man-
dati sui transgressionē, latā: quod ni-
mirum in sudore vultus sui vescituri
essent pane suo. Adhæc cogitabimus
Christum Redemptorem nostrorum
vsq; ad sudorē sanguineum laborasse,
vt nobis gratiæ suæ panem lucrifaceret.

Gratia

GRatias agemus Deo, quod nobis largiatur sanitatem & vires ad laborandum: quodque seruis suis spirituales fortitudinem conferat, ut laborando in vinea ipsius, vberes meritorum fructus sibi accumularent.

Confusio.

ERubescemus, considerando quam fuerimus desidiosi & vagi, stantes tota die otiosi atque immemores salutis nostrae: laborantes tota nocte in seruitio Dæmonis cæterorumque humani generis hostium: sine vlla utilitate: imo cum salutis detrimento, certaque animarum nostrarum pernicie.

Petitio.

Orestabimur Deum, ut faciat nos dignos operarios in vinea sua, ut in ea fideliter laborando, denarium diurnum sempiternæ felicitatis accipere mereamus.

Oblatio.

Offeremus nos Deo, ad laborandum in ipsius seruitio, cunctis diebus vitæ nostræ, instar seruorum empti-

empti-

emptitorum: eo quod ipse de nihilo nos condiderit, & pretioso sanguine suo nos redemerit. Dignum etenim & iustum est, quod creatura creaturi, filius Patri: seruus Domino, mancipium emptori suo, famuletur.

Quando cibum sumpturi sumus.

CUM omni tempore mēs in sanctis & pijs sanctis cōsiderationibus occupāda sit: id tamen tunc vel maximè faciendū est, quando corpori cibum subministraturi sumus, tum propter periculum, ne malignus spiritus aut propria sensualitas nos circumueniant, & ad necessitatis terminos in manducando transiliendos impellāt, faciantque vt plus cibi quam necessitas corporis exigat sumamus: tum ne immoderatè in manducando delectemur, quod animam maximoperè hebetare atque obtundere, totamque animalem efficere, neq; modò tunc, sed etiam multò post tempore ad spiritualia inhabilem & ineptam reddere solet. Atque hanc ob causam pr m

dd

Re